

Čís. 8014.

Lhostejno, zda ten, proti komu směřuje zákrok podle čl. 26, druhý odstavec, obch. zák., jest kupcem plného práva.

(Rozh. ze dne 3. května 1928, R I 327/28.)

Rejstříkový soud prohlásil se nepřislušným jednati a rozhodovati o oznámení Františka P-a proti Louisu G-ovi pro nedovolené užívání firmy. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by, proveda případné další řízení, rozhodl o návrhu. **Důvody:** Podle spisů krajského soudu v Litoměřicích jest v obchodním rejstříku téhož soudu zapsána firma »Louis G. a Co.« se sídlem v T. a majitelem Františkem P-em, prokuristou Gustavem P-em, při kteréž firmě podle spisů není až dosud vymazána prokura Františka P-a. František P. jakožto majitel této firmy v oznámení ze dne 1. července 1927 zejména uplatňuje, že Louis G. v T. používá firmy »Louis G. a Co.« a vzbuzuje tím zdání, jako by jeho firma měla sídlo v T., kdežto majitelem firmy »Louis G. a Co.« v T. jest podle obchodního rejstříku oznamovatel, a domáhá se proto zákazu používání firmy »Louis G. a Co.« Louisem G-em. Domáhá se tedy František P. očividně zakročení podle čl. 26 druhý odstavec obch. zák. Tomuto ustanovení odpovídá též ustanovení § 13 uvoz. zák. k obch. zák. o povinnosti tam uvedených úřadů a zejména též živnostenských úřadů k oznámení u obchodního soudu při používání nepřislušné firmy podle čl. 26 obch. zák. Názor soudu první stolice, že prý jest rozhodno, zda ten, proti komu se činí oznámení podle čl. 26 obch. zák. jest kupcem plného práva čili nic a že jen v onom případě lze použití předpisů obchodního zákona, není odůvodněný, vždyť v čl. 26 druhý odstavec obch. zák. zákon výslovně, bez obmezení na př. na kupce plného práva, nařizuje zakročení z úřední povinnosti proti těm, kdo používají jím nepřislušející firmy. Jest tedy v nynějším případě soud obchodní povolán o oznámení Františka P-a jednati a o něm rozhodnouti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu, s poukazem ke správným důvodům napadeného usnesení, které nebyly vývody dovolací stížnosti vyvráceny. (Srov. Staub-Pisko při čl. 10 § 7 a Adler-Clemens čís. 1138.)

Čís. 8015.

Vedení exekuce vnuceným zřízením zástavního práva pokud se týče poznámkou vykonatelnosti vymáhané pohledávky vložené na nemovitosti obtěžené fideikomisární substitucí, není substituční obtížení na závadu a nevylučuje je, nýbrž má jen za následek, že vnucené zřízení zástavního práva pokud se týče poznámka vykonatelnosti pohledávky může býti povolena jen s obmezením, že se vklad nebo poznámka děje